

(Για την Κυριακή 5/7/2020)

Ο Άγιος Ιωάννης, ο Πρόδρομος και Βαπτιστής του Κυρίου, απολαμβάνει ύψιστη τιμή από την Ορθόδοξη Εκκλησία, διότι είναι ο μεγαλύτερος από όλους τους Προφήτες. Ο Ίδιος ο Κύριος είπε: "Σας βεβαιώνω πως μάνα δε γέννησε ως τώρα άνθρωπο πίο μεγάλο από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή" (Ματθ. 11,11). Και την γέννηση του Προδρόμου, όπως επίσης είπε ο Κύριος, την είχαν προαναγγείλει οι Προφήτες (βλ. Ματθ. 11.10).

Ο Άγιος Λουκάς, στην αρχή του Ευαγγελίου του, περιγράφει με λεπτομέρειες τα σχετικά με τη γέννηση του Βαπτιστού Ιωάννη θαυμαστά γεγονότα (Κεφ. 1, 5-25. 57-80). Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ, έξι μήνες πριν από τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, εμφανίζεται στον ιερέα Ζαχαρία, την ώρα που θυμιάζε μέσα στο Ναό της Ιερουσαλήμ και του αναγγέλλει: «η προσευχή σου εισακούστηκε και η γυναίκα σου η Ελισάβετ θα σου γεννήσει γιο, και θα του δώσεις το όνομα Ιωάννης» (1,13).

Ο Ζαχαρίας προσευχόταν να αποκτήσει ένα παιδί, όπως τα συνηθισμένα. Και ο Θεός του χάρισε γιό τον μέγιστο όλων των Προφητών. Πραγματοποιήθηκε αυτό που αργότερα θα γράψει ο θεόπνευστος Απόστολος Παύλος: «Ο Θεός έχει τη δύναμη να κάνει απείρως περισσότερα απ' όσα ζητάμε ή σκεφτόμαστε» (Εφ. 3,20).

Ο Θεός ως Πανάγαθος Πατέρας, Παντογνώστης και Παντοδύναμος, ακούει με προσοχή τα αιτήματά μας. Γνωρίζει καλύτερα από μας, τί από αυτά που του ζητούμε, θα μας ωφελήσει, και μας τα παρέχει πλουσιοπάροχα. Ο καθένας μας, από την πείρα του, θα έχει γνωρίσει αυτή την γενναιοδωρία του Ουράνιου Πατέρα μας. Αν κάποιος αμφιβάλλει στο ότι ο Θεός ανταποκρίνεται, με τον τρόπο που η Πανσοφία Του γνωρίζει, ας σκεφθεί: Όταν ζητούμε από τον Θεό κάτι χρήσιμο και ωφέλιμο για μας, ο Θεός είναι δυνατόν να μη μας το δώσει; Αφού ο ίδιος ο Κύριος μας υποσχέθηκε: « Ζητάτε και θα σας δοθεί... όποιος ζητάει λαβαίνει... Μα ποιός από σας, αν του ζητήσει το παιδί του ψωμί, θα του δώσει λιθάρι; Ή, αν του ζητήσει ψάρι, θα του δώσει φίδι; Αφού, λοιπόν, εσείς που είστε αμαρτωλοί, ξέρετε να δίνετε στα παιδιά σας καλά πράγματα, πολύ περισσότερο ο ουράνιος Πατέρας σας θα δώσει αγαθά σ' όσους του ζητούν» (Ματθ. 7,7-11).

Επί πλέον ας συλλογιστούμε: Αν ζητούμε κάτι από τον Θεό, γιατί να μη μας το δώσει; Δεν θέλει ο Θεός να μας βοηθήσει; Αφού είναι όλος αγάπη και για χάρη μας θυσίασε ο Ουράνιος Πατέρας τον Μονογενή Του Υιό, τον Ιησού Χριστό. Ή μήπως δεν μπορεί να μας βοηθήσει σ' αυτό που Του ζητούμε; Αφού είναι Παντοδύναμος· και όπως πάλι μας διαβεβαίωσε ο Ιησούς: «για το Θεό όλα είναι δυνατά» (Ματθ. 19,26).

Επομένως, όταν ο Θεός δεν μας δίνει αυτό που ζητάμε στην προσευχή μας, θα πρέπει να αναζητήσουμε την αιτία όχι στο Θεό, αλλά στον εαυτό μας. Ο Άγιος

Ιάκωβος ο Αδελφόθεος γράφει στην Επιστολή του: «Ζητάτε κάτι από το Θεό και δεν το παίρνετε, γιατί το ζητάτε με κακό σκοπό» (Ιακ.4,3). Μια άλλη αιτία μπορεί να είναι η ολιγοπιστία μας. Ο Κύριος τόνισε ότι θα λαμβάνουμε αυτό που χρειαζόμαστε αν το ζητούμε με πίστη: «όλα όσα ζητήσετε στην προσευχή με πίστη, θα τα λάβετε» (Ματθ. 21, 22). Ας θυμηθούμε τι είχε γίνει κάποτε με τους Μαθητές του Κυρίου. Ενώ έκαναν πολλά θαύματα, στην περίπτωση του σεληνιαζομένου παιδιού, του οποίου ο πατέρας ζητούσε από τους Μαθητές να το θεραπεύσουν, δείλιασαν και δεν έγινε η θεραπεία του. Κι όταν αργότερα ο Κύριος πήγε κοντά τους και θεράπευσε το παιδί, και οι Μαθητές ρώτησαν τον Κύριο: « Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε...; ο Ιησούς τους είπε: εξ αιτίας της απιστίας σας» (Ματθ. 17,19-20).

Ένα άλλο σημείο άξιο προσοχής είναι ότι **ο Θεός απάντησε στις προσευχές του Ζαχαρία και της Ελισάβετ μετά από πολλά χρόνια**. Αφού δεν λάβαιναν απάντηση επί τόσα χρόνια, μπορεί να σκέπτονταν και οι δύο τους: "ο Θεός μας ξέχασε". Αλλά ο Θεός είχε το σχέδιό Του, και όταν έκρινε ότι ήλθε ο κατάλληλος καιρός, έστειλε τον Αρχάγγελό Του να τους αναγγείλει το ευχάριστο γεγονός. Ας είμαστε, λοιπόν, βέβαιοι ότι **ο Θεός μπορεί να αναβάλει κάποτε να απαντήσει στο αίτημά μας, αλλά ποτέ δεν ξεχνά!**

Εντύπωση επίσης μας προκαλεί ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός διά του Αγγέλου Του αντιμετώπισε την ολιγοπιστία του Ζαχαρία. Όταν ο Ζαχαρίας άκουσε από τον Άγγελο ότι θα αποκτήσει γιο, προβάλλοντας την προχωρημένη ηλικία του ιδίου και της Ελισάβετ, ζήτησε κάποιο αποδεικτικό σημείο για να βεβαιωθεί. Ο Θεός ανέχθηκε αυτή την ανθρωπινή αδυναμία. Και για να βοηθήσει ο Αρχάγγελος τον Ζαχαρία να συνειδητοποιήσει ότι αυτό που του έλεγε θα πραγματοποιηθεί, ο Αρχάγγελος είπε στον Ζαχαρία: «απ' αυτή τη στιγμή θα χάσεις τη λαλιά σου και δε θα μπορείς να μιλήσεις ως την ημέρα που θα γίνουν αυτά» που σου είπα (1,20). Όπως και έγινε! Βέβαια, ήταν μεγάλη δοκιμασία για τον Ζαχαρία επί εννέα μήνες να μη μπορεί να προφέρει ούτε μια λέξη! Αλλά ήταν ευεργετική γι αυτόν. Και, φυσικά, η μεγάλη χαρά της απόκτησης τέκνου μετρίαζε την στέρωση της φωνής. Εξ άλλου, ήταν και **μια παιδαγωγία του Θεού, για να δείξει ο Ζαχαρίας μετάνοια για την ολιγοπιστία του στα λόγια του Αγγέλου**. Βλέπουμε λοιπόν, και στην περίπτωση του Ζαχαρία, την αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο! **Με πόσους τρόπους μας παιδαγωγεί ο Θεός για την πνευματική μας ωφέλεια!**

Τέλος, όταν ο Ζαχαρίας μετά τη γέννηση του τέκνου του εξεπλήρωσε και τον τελευταίο λόγο του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, και έδωσε στο βρέφος το όνομα Ιωάννης «λύθηκε η γλώσσα του και άρχισε να μιλάει δοξάζοντας το Θεό» (1,64). **Πλημμύρισε από Άγιο Πνεύμα** και είπε τα προφητικά λόγια, όπως είναι καταγεγραμμένα στο κατά Λουκάν Ευαγγέλιο (1,68-79). Με τα λόγια αυτά προαναγγέλλει ο Ζαχαρίας το έργο, που θα εκπληρώσει ο Ιωάννης, κατ' εντολήν Θεού, ως Προφήτης και Πρόδρομος του Μεσσία.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, ας κρατήσουμε στη σκέψη μας και στην καρδιά μας αυτές τις αλήθειες, που απορρέουν από τα γεγονότα που συνδέονται με την Γέννηση του Τιμίου Προδρόμου: Όταν προσευχόμαστε με πίστη, και αυτό που ζητούμε είναι για το καλό μας, ο Θεός όπωσδήποτε μας το χαρίζει, και μάλιστα με το παρά πάνω απ' ότι το φανταζόμαστε. Για λόγους που ο Θεός γνωρίζει, μπορεί να καθυστερήσει να μας δώσει αυτό που Του ζητούμε, όμως να έχουμε υπομονή, και στην κατάλληλη στιγμή θα το λάβουμε, όπως και ο Ζαχαρίας με την Ελισάβετ. Και εάν αντιμετωπίζουμε κάποιες δοκιμασίες, όπως ο Ζαχαρίας με την αφωνία του, αυτά δεν είναι τιμωρία του Θεού, αλλά να τα αισθανόμαστε ως παιδαγωγία για την ψυχική μας ωφέλεια.

Τιμώντας, λοιπόν τον Άγιον Ιωάννη, τον Πρόδρομο και Βαπτιστή του Κυρίου, ας τον παρακαλούμε να μας φωτίζει να επικοινωνούμε όπως πρέπει με τον Κύριο και Θεό μας, ώστε να εισακούνται οι προσευχές μας. Αμήν.